



ಫೋನ್‌ಕಾಲ್ ಬಿಚ್ಚಿದ ನೆನಪಿನ ಸುರುಳಿ

ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಉರುಳಿದರೂ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ದಿನಗಳು ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ನೆನಪಿನಂಗಳದಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುತ್ತವೆ. ಸಹಪಾಠಿಗಳೆಲ್ಲ ಉದ್ಯೋಗ, ಮದುವೆ, ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸುವುದು... ಹೀಗೆ ಚದುರಿ ಹೋಗಿದ್ದರೂ ಎಂದೋ ಎಲ್ಲೋ ಮತ್ತೆ ಒಂದುಗೂಡಿದಾಗ ಆಗುವ ಆನಂದ ಅಪರಿಮಿತ.

■ ಭಾರತಿ ಹಾಸನ್

ಅದು ಕಳೆದ ಬೇಸಿಗೆಯ ರಜೆ ಸಮಯ. ಪರೀಕ್ಷೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮುಗಿದು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಆರಂಭಗೊಂಡಿತ್ತು. ಮಗಳು ದ್ವಿತೀಯ ಪಿ.ಯು.ಸಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಬರೆದಿದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಕರ್ತವ್ಯದಿಂದ ಹೊರಗುಳಿದಿದ್ದೆ. ಒಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ನನ್ನ ಮೊಬೈಲ್ ರಿಂಗ್ ಆಯಿತು. ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿದರೆ ಅತ್ತಲಿಂದ 'ಹಲೋ ಭಾರತಿಯವರ? ನೀವು ಭದ್ರಾವತಿ ಸರ್. ಎಂ.ವಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಸಿ.ಬಿ. ಜಡ್ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದಾ? ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಸುರಿಮಳೆ. ನಾನು 'ಹೌದು, ಆದ್ರೆ ನಿವಾರು?' ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದೆ.

ಪದವಿ ಮುಗಿಸಿ ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಈ ವಿಚಾರಣೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಾಬರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅತ್ತಲಿಂದ 'ಭಾರತಿ ನಾನು ಆನಂದ್' ಎಂಬ ಉತ್ತರ ಕೇಳಿಸಿತು. ಅಬ್ಬಾ! ಆಗ ನನಗಾದ ಸಂತೋಷ ಹೇಳತೀರದು. 'ಏನಪ್ಪಾ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷದ ನಂತರ ಅವತರಿಸಿದ್ದೀಯೆ' ಎಂದೆ. ಆಗ ಅವನು 'ನಾನು ಹೊಸ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ; ಅದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕುಟುಂಬ ಸಮೇತರಾಗಿ ಆಹ್ವಾನಿಸಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮನೆ ವಿಳಾಸ ಹೇಳು' ಎಂದ. ಸರಿ ವಿಳಾಸ ನೀಡಿದೆ. ಮನೆಗೆ ಬಂದ ನಂತರ 'ಅಲ್ಲಪ್ಪಾ ಆನಂದ, ಪದವಿ ಮುಗಿದ ನಂತರ ನಾವು ಯಾರೂ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಭೇಟಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಅಂಥದ್ದರಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಹೇಗಪ್ಪಾ ಹುಡುಕಿದೆ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ನಡೆಸಿದ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಕೇಳಿ ನಿಜಕ್ಕೂ ದಂಗಾದೆ.

ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸಂಪರ್ಕವೇ ಇಲ್ಲದ ನನ್ನನ್ನು ಯಾವಾಗಲೋ ಒಮ್ಮೆ ಗೆಳತಿ ಉಮಾಳಿಗೆ ಭದ್ರಾವತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಾಗ 'ನಾನು ಹಾಸನದಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ ಉಪನ್ಯಾಸಕಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಅದೇ ಜಾಡನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹಾಸನದ ಬಿ.ಇ.ಓ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ದಿನವೆಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಿಸಿ

ಹೇಗೋ ನಮ್ಮಜಮಾನರ ಮೊಬೈಲ್ ನಂಬರ್ ಪಡೆದು ಅವರಿಂದ ನನ್ನ ನಂಬರ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕಾಲ್ ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿ ಹೇಳಿದ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಚೆನ್ನೈಯಲ್ಲಿರುವ ಜಗದೀಶ್ವರಿ, ಸಾಗರದ ಸುಧಾ, ಮಂಡ್ಯದ ಪ್ರತಿಭಾ, ಭದ್ರಾವತಿಯ ಉಮಾ ಇವರೆಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಕಾನ್ಪರನ್ಸ್ ಕಾಲ್ ಹಾಕಿ ಮಾತನಾಡುವ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ. ಹೀಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಚದುರಿ ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿದ್ದ ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪುನಃ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿದ್ದು ಆನಂದನ ಆನಂದಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಗೃಹಪ್ರವೇಶ, ಈ ಸವಿ ಸವಿಯಾದ ಸವಿ ನೆನಪನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣನಾದವನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದರೂ ಸಾಲದು.

ಈಗ ಪುನಃ ಪದವಿಯ ಸ್ನೇಹಿತರೆಲ್ಲರೂ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿದ್ದು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಗೆಳತಿ ಪ್ರತಿಭಾ ಮಗಳ ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ. ಮತ್ತೆ ಮುಂದಿನ ಭೇಟಿಗಾಗಿ ಉಮಾಳ ಮನೆಯ ಗೃಹಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ. ಜಗದೀಶನ ಮಗಳ ಮದುವೆಗೆ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಮಿಸ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಸೀರೆ ಲಲಿತ, ಕುಳ್ಳಿ ಲಲಿತ, ಎರಡು ಜಡೆ ವೀಣಾ, ಪುಟಾಣಿ ನಾಗಲಕ್ಷ್ಮಿ (ಇವೆಲ್ಲ ನಾವಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಪ್ರೀತಿಯ ಹೆಸರುಗಳು).

ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಉರುಳಿದರೂ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ದಿನಗಳು ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ನೆನಪಿನಂಗಳದಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುತ್ತವೆ. ಸಹಪಾಠಿಗಳೆಲ್ಲ ಉದ್ಯೋಗ, ಮದುವೆ, ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸುವುದು... ಹೀಗೆ ಚದುರಿ ಹೋಗಿದ್ದರೂ ಎಂದೋ ಎಲ್ಲೋ ಮತ್ತೆ ಒಂದುಗೂಡಿದಾಗ ಆಗುವ ಆನಂದ ಅಪರಿಮಿತ. ಈ ನೆನಪುಗಳು ಸದಾ ಶಾಶ್ವತ ಕೂಡ. ■